

Analyse:

Effektanalyse af kontanthjælpsreformen for unge mellem 25-29 år

April 2016

Analysens hovedkonklusioner:

- Kontanthjælpsreformen fra 2014 medførte, at unge ledige mellem 25-29 år i højere grad afgik til beskæftigelse og uddannelse, end de ville have gjort i fravær af reformen.
- Der er en signifikant positiv effekt af reformen i månederne efter, at den trådte i kraft. Den positive effekt af reformen er størst lige efter reformændringen indtræffer, hvorefter effekterne fortsat er positive, men lavere de efterfølgende måneder.
- Der er en signifikant positiv effekt i den første måned, før reformen træder i kraft, hvilket indikerer, at de unge reagerer på udsigten til ydelsesreduktionen.
- Af de kontanthjælpsforløb der påbegyndte i 2013 endte ca. 3.900 forløb med afgang til job eller uddannelse, hvilket er ca. 750 flere afgang end i fravær af reformen. Det svarer til en forøgelse af afgang til job og uddannelse på ca. 20 pct.
- Der er signifikante positive effekter af reformen for ledige på tværs af ledighedsanciennitet. Både ledige, der rammes af reformen tidligt og sent i deres ledighedsforløb, reagerer positivt på reformen ved i højere grad at afgå til beskæftigelse eller uddannelse.

1. Indledning

I januar 2014 trådte en ny reform af kontanthjælpssystemet i kraft, som omfattede både unge og voksne kontanthjælpsmodtagere. For de 25-29-årige medførte reformen dog markante ændringer, da unge i denne aldersgruppe *uden* en erhvervskompetencegivende uddannelse blev omfattet af uddannelsespålæg, som før kun havde omfattet unge under 25 år. Kontanthjælpen blev ligeledes afskaffet for denne gruppe og erstattet af uddannelseshjælp, hvilket medførte at ydelsen blev reduceret til ungesatsen, der følger satsen for SU. Dette omfattede både hjemme- og udeboende unge samt enlige- og sammenlevende forsørgere, hvilket betød en kraftig reduktion i ydelsesniveauet i forhold til tidligere. Unge under 30 år *med* en erhvervskompetencegivende uddannelse visiteres efter reformen som *jobparat* eller *aktivitetsparat*, og modtager fortsat kontanthjælp på den normale sats.

Formålet med denne analyse er at evaluere effekten af kontanthjælpsreformen fra 2014 for unge mellem 25-29 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse. Den primære ændring for denne gruppe var overgangen fra kontanthjælp til uddannelseshjælp, der betød en væsentlig lavere ydelsessats. Reformen gav dermed gruppen et potentielt styrket økonomisk incitament til at finde beskæftigelse. Det kan ligeledes give et incitament til at påbegynde uddannelse, da der ikke længere er en økonomisk forskel på at være på uddannelseshjælp eller SU.

Den primære ændring for unge mellem 25-29 år i forbindelse med kontanthjælpsreformen var reduktionen i ydelsesniveauet. Dog indebar reformen også ændringer i den aktive indsats samt indførelse af uddannelsespålæg. Det betyder, at andre dele af reformen også kan trække virkningen. Effekten vil dog hovedsageligt blive omtalt som effekten af ydelsesændringen i indeværende analyse. Effekter af reformen for de mellem 25-29-årige er tidligere blevet evalueret af Beskæftigelsesministeriet (BM) og Det Økonomiske Råd (DØR), vha. en difference-in-difference metode, hvor der benyttes kontrolgrupper, der ikke var påvirket af ydelsesreduktionen. Begge analyser finder positive effekter af reformen på graden af beskæftigelse og uddannelse.

Denne evaluering af kontanthjælpsreformen for unge mellem 25-29 år anvender en varighedsmodel. I analysen benyttes ledighedsforløb, der påbegyndes inden reformen træder i kraft, men som under ledighedsforløbet udsættes for reformændringen. Ved at benytte tidsvarierende effekter i varighedsmodellen er det muligt at undersøge, hvordan ledige reagerer, når de overgår fra kontanthjælp til uddannelseshjælp. I modellen tages ligeledes højde for forskelle i individuelle karakteristika samt konjunktur- og sæsonforskelle.

2. Kontanthjælpsreformen 2014

Den 1. januar 2014 trådte en ny reform af kontanthjælpssystemet i kraft, som omfattede både unge og voksne kontanthjælpsmodtagere. Med reformen blev der lagt op til en ny visitering, der fremadrettet skulle definere både den aktive indsats, men også ydelsesniveauet. For de 25-29-årige medførte reformen markante ændringer, da de 25-29-årige uden en erhvervskompetencegivende uddannelse efter reformen blev omfattet af uddannelsespålæg, som før kun omfattede unge under 25 år. Ligeledes blev kontanthjælpen afskaffet for denne gruppe og erstattet af uddannelseshjælp.

Med kontanthjælpsreformen blev det gamle matchsystem afskaffet og erstattet af et nyt visitationssystem med 2 kategorier: for kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år og kontanthjælpsmodtagere under 30 år med en uddannelse. Disse 2 ny visitationskategorier er *jobparat* eller *aktivitetsparat*. Personer under 30 år uden en kompetencegivende uddannelses visiteres nu som uddannelsesparate (åbenlyst uddannelsesparate, uddannelsesparate) eller aktivitetsparate og modtager uddannelseshjælp i stedet for kontanthjælp. Som følge af reformen, blev disse personer omfattet af et uddannelsespålæg, som tidligere kun omfattede unge under 25 år.

Unge under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse betragtes som job- eller aktivitetsparate og modtager fortsat kontanthjælp. Dog har reformen bevirket, at hvis den unge ikke er kommet i beskæftigelse indenfor 3 måneder, kan det kræves, at den unge arbejder i nytteindsats for deres ydelse.

Unge under 30 år uden en kompetencegivende uddannelse, der umiddelbart vurderes i stand til at påbegynde en uddannelse, skal ifølge reglerne visiteres åbenlyst uddannelsesparate. Her er målet, at den unge skal forsørge sig selv frem til uddannelsesstart og derved stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Reformen medfører derudover, at disse unge skal i straksaktivering i nytteindsats frem til studiestart.

Unge, der ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate men i stand til at påbegynde en uddannelse inden for et år, skal efter de nye regler visiteres uddannelsesparate. Disse unge skal også modtage straksaktivering, men her gælder det, at der skal igangsættes en koordineret indsats med henblik på at gøre den unge i stand til at påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Kontanthjælpsreformen har ligeledes haft indflydelse på satserne for unge under 30 år. For unge jobklare eller uddannelsesparate under 30 år er ydelsen reduceret til ungesatsen, der følger satsen for SU. Dette gælder både for hjemme- og udeboende unge samt enlige- og sammenlevende forsørgere, hvilket har betydet en kraftig reduktion i ydelseniveauet i forhold til tidligere.

Aktivitetsparate unge har ret til et aktivitetstillæg til deres kontanthjælp, når de deltager i beskæftigelses- og/eller uddannelsesrettede indsatser eller modtager mentorstøtte. Ungesatsen inkl. aktivitetstillægget svarer til det tidligere kontanthjælpsniveau.

3. Virkninger af ydelsesændringer på afgang fra ledighed

Fra teoretiske søgeteorier er det et alment kendt resultat, at afgangsraten fra ledighed til beskæftigelse øges ved en nedsættelse af ydelseniveauet, jf. *Mortensen (1977)*. Den øgede afgang kan tilskrives, at et lavere ydelseniveau øger det økonomiske incitament til at komme i beskæftigelse, og derved tilskynder ledige til at øge deres søgeintensitet. Samtidig kan en lavere ydelse tilskynde ledige til at søge bredere og/eller sænke deres reservationsløn, hvilket samlet set øger sandsynligheden for at komme i job.

Når ydelsesreduktionen indtræffer et stykke inde i ledighedsforløbet, kan der skelnes mellem forskellige effekter. En *motivationseffekt* som øger afgangsraten fra ledighed til beskæftigelse i perioden frem mod ydelsenedsættelsen (ikrafttrædelse af reformen)

samt en *ydelseseffekt*, som øger afgang fra ledighed til beskæftigelse, efter ydelsesnedsættelsen (ikrafttrædelse af reformen) har fundet sted.

Udover teoretiske effekter af ydelsesnedsættelser, findes der ligeså en bred empirisk litteratur på området. I mikro-økonometriske studier er der stærk evidens for, at en markant lavere ydelse, har en signifikant positiv effekt på afgangsraten fra ledighed, *jf. Andersen & Arendt (2015)*.

4. Tidligere effektanalyser af ungeydelsen

Ydelsesnedsættelsen i forbindelse med kontanthjælpsreformen fra 2014 for unge kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere mellem 25 og 29 år er tidligere blevet evalueret af BM (2014) og DØR (2015). Begge analyser indikerer positive effekter på fastholdelsen og tilgangen til beskæftigelse. BM (2014) benytter en difference-in-difference analyse og viser, at ydelsesnedsættelsen signifikant øgede fastholdelsen og tilgangen til både uddannelse og beskæftigelse. Som kontrolgruppe benyttes de 21-24 årige kontanthjælpsmodtagere, som ikke blev påvirket af ydelsesreduktionen.

DØR (2015) anvender ligeledes en difference-in-difference analyse til at identificere den kausale effekt af ydelsesnedsættelsen. Kontrolgruppen består af 30-34 årige kontanthjælpsmodtagere. DØR (2015) finder ligeledes positive effekter. Antallet af ydelsesmodtagere falder som følge af ydelsesreduktionen samtidigt med, at flere unge i aldersgruppen 25-29 år påbegynder et uddannelsesforløb eller kommer i ordinær beskæftigelse. Analysen anslår, at kontanthjælpsreformen har øget beskæftigelsesandelen blandt 25-29 årige med omkring 0,5-0,8 pct.point, hvilket svarer til mellem 1.600 og 2.600 personer i aldersgruppen.

Mens de tidligere analyser har anvendt en difference-in-difference tilgang, så ønsker denne analyse at undersøge effekten af ungeydelsen ved hjælp af en varighedsmodel. Dermed undersøges reformens effekt på afgangssandsynligheden til beskæftigelse og uddannelse.

5. Forløb berørt af kontanthjælpsreformen

Politikændringer, der sker på et specifikt kalendertidspunkt, τ^* , kan anvendes til at evaluere effekten af reformændringer. Ofte forsøges det at sammenligne udfald for personer lige før og lige efter et reformtidspunkt, τ^* . Det medfører ofte nogle evalueringsproblemer, når det ønskes at analysere på forløbsdata, idet ikke alle forløb, der påbegyndes inden reformtidspunktet, når at afslutte, inden reformen træder i kraft. Ligeledes kan det ikke forventes, at de to populationer er ens på observerbare og uobserverbare karakteristika, da de kalendertidsmæssigt ligger langt fra hinanden.

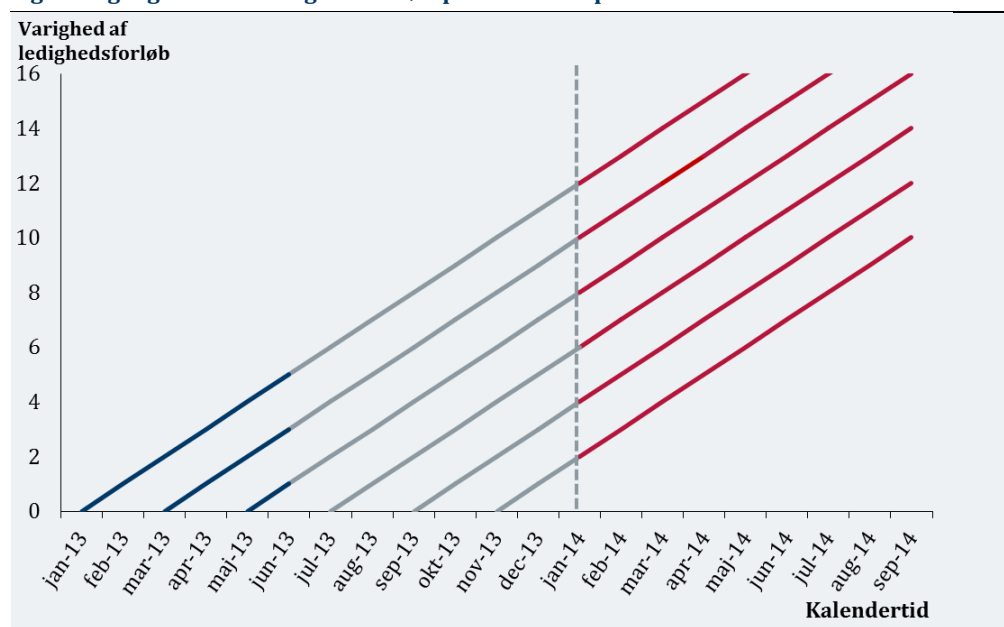
Hvis der i stedet benyttes kohorter, der påbegynder forløb på den pågældende ydelse før reformtidspunktet, og disse kohorter følges henover reformtidspunktet, kan nogle af ovenstående problematikker omgås. Det giver mulighed for, at reformeffekten kan evalueres for alle personer fra tidspunkt τ^* og frem, hvilket er personer, der er påbegyndt deres ledighedsforløb, før reformen trådte i kraft. Det betyder samtidig at der er et entil-en forhold mellem inflow til kontanthjælp og den varighed, som "behandling" starter på.

I en varighedsmodel betyder dette, at reformeffekten kan evalueres på forskellige varighedsanciennitetstrin ved at sammenligne med personer, der på givet varighedsanciennitetstrin endnu ikke er berørt af reformen, men som er startet på stort set samme kalendertidspunkt. For i tilstrækkelig grad at kunne korrigere for sæson og konjunktur er det dog nødvendigt med et inflow vindue af en vis brede.

I dette setup er behandlings- og kontrolgruppen ikke givet på forhånd. Alle forløb er i udgangspunktet upåvirket af reformen, men overgår til at være påvirket af reformen, så snart de udsættes for den. Benyttes dette setup til at evaluere effekten af kontanthjælpsreformen for unge, kan påvirkningen af reformen for de enkelte kohorter illustreres ved nedenstående Lexis diagram, *jf. figur 1*.

De enkelte kohorter påvirkes, når de krydser kalender tidspunktet 1. januar 2014, hvilket er illustreret ved den røde del af forløbet. I denne analyse ønskes det ligeledes at undersøge, hvorvidt der skulle være en motivationseffekt af reformen i tiden op til den træder i kraft. Denne er illustreret ved den grå del af forløbet, mens den blå del ikke er påvirket af reformen.

Figur 1. Igangværende ledighedsforløb på reformtidspunktet

Det er primært ledige, der er begyndt deres forløb i 2013, som udsættes for reformen, da de ligger tættest på januar 2014. Derfor kan denne kohorte betragtes som den primære behandlingsgruppe.

Af figur 1 fremgår det, at de enkelte kohorter rammes af reformen på forskellige tidspunkter i deres ledighedsforløb. Denne variation giver ligeledes mulighed for at evaluere effekten af at blive ramt på forskellige tidspunkter i ledighedsforløbet. Fra de enkelte kohorters overlevelseskurver fremgår det, at de fleste oplever en effekt på tidspunktet, hvor de rammer reformen sammenlignet med overlevelseskurven fra de tidligere år, *jf. figur 1-12 bilag 1*.

6. Datagrundlag og population

Registerdata

Til at analysere effekterne af kontanthjælpsreformen for unge mellem 25-29 år benyttes registerdata fra Beskæftigelsesministeriets forløbsdatabase DREAM, som omfatter samtlige personer, der har modtaget offentlige overførselsindkomster siden midten af 1991. Registeret indeholder ugentlige ydelsesoplysninger, som angiver, om en person har modtaget kontanthjælp, SU, dagpenge, sygedagpenge mv. samt basale baggrundskarakteristika som køn og alder. Herfra kan varigheden af de unges kontanthjælpsforløb optælles. DREAM indeholder ligeledes registrering af beskæftigelse pr. måned baseret på E-indkomst.

Til analysen er der yderligere anvendt en række registre fra Danmarks Statistik til at beskrive diverse baggrundskarakteristika såsom uddannelse og familieforhold. Derudover er der anvendt en række makrovariable til at kontrollere for konjunkturforskelle.

Definition af kontanthjælpsforløb og population

Der medtages påbegyndt forløb på kontanthjælp mellem januar 2010 til og med december 2013. Kravet for at påbegynde et forløb er, at personen i de foregående syv uger ikke har modtaget nogen former for kontanthjælpsydelse. Den samme person kan have flere ledighedsforløb i perioden, hvis de opfylder kravene for at starte et nyt forløb. I estimationerne medtages ikke oplysninger om, at det er samme person, der har flere forløb. Personer der overgår fra kontanthjælp til uddannelseshjælp omkring reformtidspunkt, fortsætter deres ledighedsforløb på uddannelseshjælp. Da ydelsesnedsættelsen kun var gældende for personer i alderen 25-29 år, udvælges kun personer, der ved forløbets påbegyndelse, var mellem 25-28 år for at undgå ledige, der nærmer sig 30 år ved reformtidspunktet, og derfor vil være berettiget til den højere kontanthjælpssats. Derudover udvælges kun personer der - kalenderåret forud for ledighedsforløbet - *ikke* besad en erhvervskompetencegivende uddannelse, idet personer med en erhvervskompetencegivende uddannelse vil være berettiget til den almindelige kontanthjælpssats. Det betyder, at der potentielt kan være personer, der afslutter en uddannelse og efterfølgende bliver ledige. Disse ledige vil have et svækket økonomisk incitament til at afgå til beskæftigelse, hvilket potentielt kan undervurdere effekten af reformen. Samtidig kan disse ledige have bedre forudsætninger for at afgå, hvilket potentielt kan overvurdere effekten.

Afslutning af et forløb er defineret ved, at personen i de efterfølgende fem uger ikke er registreret som kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere. I analysen benyttes ét fælles afgangsstadie, der dækker både beskæftigelse og uddannelse. Uddannelse er medtaget idet population efter reformen er omfattet af uddannelsespålæg. Afgang til andre stadier højre censureres i analysen. Afslutningsstadiet bestemmes af det stadie, hvor personen har været flest uger ud af de fem uger. Hvis der er stadier med samme antal uger, prioriteres de i rækkefølgen: beskæftigelse og uddannelse, selvforsørgelse samt anden ydelse. Et forløb defineres som afsluttet til beskæftigelse, hvis der i mindst én af de efterfølgende to måneder er registreret beskæftigelse.

Derudover vil der være en række forløb, som ikke er afsluttet indenfor den givne dataperiode, og disse forløb højre censureres. Samtidig højre censureres forløb der varer mere end tre år samt forløb, der løber ind i kalenderåret 2015. Dette er gjort for at opnå en bedre konjunkturrensning.

For tydeligere at kunne evaluere effekterne på forskellige tidspunkter i ledighedsforløbet diskreteres data til månedlige observationer.

Afgange fra kontanthjælp

I løbet af årene 2010-2013 var der godt 28.000 personer, der tilgik kontanthjælp i alderen 25-28 år, og som året forud for ledighed ikke besad en erhvervskompetencegivende uddannelse. De havde tilsammen godt 36.000 ledighedsforløb. Blandt modtagerne af kontanthjælp afgik ca. 46 pct. til beskæftigelse eller uddannelse. For populationen afgik ca. 30 pct. af forløbene til selvforsørgelse, mens ca. 13 pct. af forløbene fortsat var på kontanthjælp ved dataperiodens udløb, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Afgangsstadier og deskriptiv statistik af kontanthjælpsforløb

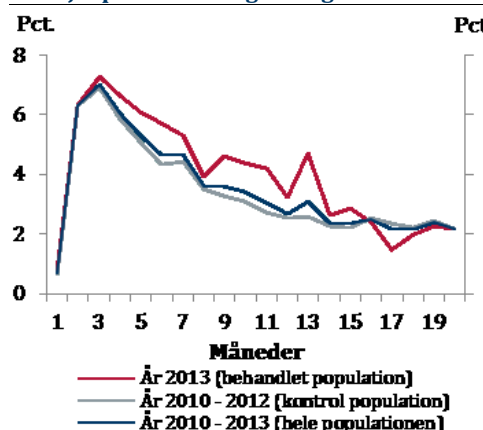
	Kontanthjælpsmodtagere			
	Hele populationen (2010 – 2013)		Behandlede ledige (2013)	
	Antal	Pct.	Antal	Pct.
Individer i alt	28.205		8.882	
Forløb i alt	36.348	100	9.466	100
Afgået til beskæftigelse og uddannelse*	16.645	46	4.126	44
<i>Censureret</i>				
Afgået til selvforsørgelse	11.403	31	2.951	31
Afgået til andet	3.675	10	712	7
Fortsat kontanthjælpsmodtager	4.625	13	1.677	18
	Gnms.	Std. Afv.	Gnms.	Std. Afv.
Forløb per person	1,3	0,6	1,1	0,5
Varighed af forløb	14,1	14,6	10,7	9,0

Anm.: *Beskæftigelse er defineret ved selvforsørgelse i DREAM koblet med en branchekode i pågældende måned. Personer i uddannelse, som ikke er modtager SU (f.eks. lærlinge forløb), vil derfor være indeholdt heri. Uddannelse dækker kun SU.

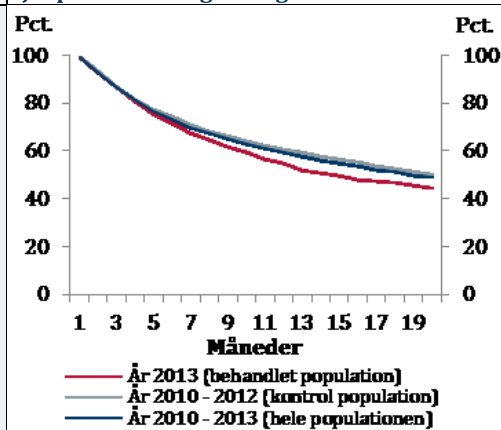
Kilde: Beskæftigelsesministeriets forløbsdatabase DREAM.

Den empiriske afgangsrate, eller den såkaldte rå afgangsrate, viser afgangsmønsteret fra kontanthjælp til beskæftigelse og uddannelse, når der ikke tages højde for baggrundskaraktistika. Den empiriske afgangsrate til beskæftigelse har en svag aftagende tendens, *jf. figur 2*. Samtidig fremgår det, at ledige, der påbegyndte i 2013, har en højere afgangsrate end gennemsnittet for populationen. Ligeledes udviser overlevelseskurven for disse ledige en mere aftagende profil, *jf. figur 3*.

Figur 2. Empiriske afgangsrater fra kontanthjælp til beskæftigelse og uddannelse

Figur 3. Overlevelseskurver fra kontanthjælp til beskæftigelse og uddannelse

Kilde: Beskæftigelsesministeriet

Individuelle karakteristika og konjunkturforhold

Til at vurdere effekterne af kontanthjælpsreformen for unge mellem 25-29 år er det ikke tilstrækkeligt udelukkende at betragte de empiriske overlevelseskurver og afgangsrater, hvor der ikke tages højde for de lediges karakteristika, da grupperne af ledige kan afvige kohorterne imellem. Med andre ord kan der være forskel på sammensætningen af ledige fra forskellige indplaceringstidspunkter. Forskellen blandt de ledige er dog ikke væsentlig udtalt, jf. tabel 1 i bilag 2. Fælles for den samlede population er bl.a., at der er en overvægt af mænd, yngre samt aktivitetsparate ledige.

Udover de individuelle baggrundskarakteristika, kan konjunkturforholdene også have en indvirkning på afgangssandsynligheden fra ledighed. Til at rense for forskelle i konjunktur inkluderes en makrovariable, der beskriver "tætheden" på arbejdsmarkedet. Variablen er dannet på baggrund af antallet af nyopslåede stillinger ud af antallet af ledige stillinger divideret med bruttoledighedsprocenten. Variablen udviser en svagt stigende tendens over analysens periode, dog med sæsonmæssige udsving, jf. figur 2 bilag 2.

7. Metode

Til at undersøge om unge kontanthjælpsmodtagere, der berøres af kontanthjælpsreformen, og dermed af en ydelsesnedsættelse på tidspunkt for reformens ikrafttrædelse, i højere grad afgår til beskæftigelse eller uddannelse end ledige, der ikke er berørt af reformen, benyttes der en varighedsmodel.

Varighedsmodellen er anvendelig, da den kan estimere effekterne af reformen, som indtræffer på forskellige varighedsanciennitetstrin i de enkelte forløb. Samtidig kan modellen korrigere for forskelle i individuelle karakteristika, sæson og konjunkturforhold, der kan være blandt ledige, der er påbegyndt kontanthjælpsforløb på forskellige kalendertidspunkter.

Effekterne af kontanthjælpsreformen for unge ledige estimeres ved to forskellige tilgange. Der foretages først en estimation, der måler gennemsnitseffekten for hele populationen i månederne efter reformen træder i kraft, dvs. dummyen tager værdien én, når de pågældende forløb rammer reformtidspunktet. Denne effekt er dermed uaf-

hængig af, hvor længe individerne har været ledige, og alle der berøres af reformen bidrager til effekten. Månederne op til reformens ikrafttrædelse kan ledige potentielt reagere på den forestående ydelsesreduktion. Dette kan betragtes som en motivations-effekt af reformen. Denne motivationseffekt analyseres ligeledes for at undersøge, hvor tidligt de ledige reagerer på den forestående ydelsesreduktion.

Til at foretage en vurdering af reformens effekt, simuleres gennemsnitlige afgangsrater for enkelte kohorter i et scenarie med og uden indførelse af reformen. På baggrund af estimerede parameterværdier og observerbare karakteristika for kohorterne, der på-begyndte forløb i forskellige kalendermåneder i 2013 beregnes de gennemsnitlige af-gangsrater.

Derudover foretages yderlig en estimation, der måler de varighedsspecifikke reformef-fekter. Med andre ord undersøges det, hvad effekten af reformen er, når ledige bliver ramt af ydelsesnedsættelsen efter hhv. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 måne-der inde i deres ledighedsforløb. Fordelen ved denne metode er, at det kan undersøges, hvorvidt ledige, der har været i systemet længere tid, reagerer på reformændringen.

Den økonometriske tilgang samt metode til beregning af gennemsnitlige afgangskurver er beskrevet i *boks 1*.

Boks 1. Metode

Varighedsmodel med gennemsnitlig reformeffekt

Specifikationen af afgangsraten i analysen er en *proportional hazard model* med stykvis konstante tidsintervaller. Der anvendes en *complementary log-log* specifikation af afgangssandsynligheden til at estimere afgangsadfærden fra kontanthjælp til beskæftigelse og uddannelse, hvorved der tages højde for den diskrete månedlige struktur i data.

Afgangsraten, hvormed en person afgår i beskæftigelse og uddannelse efter t ugers ledighed, beskrives ved

$$h_{it} = h(t, M_{it}, R_{it}, X_{it}, S_{it} | K_t) = 1 - \exp(-\exp(\theta(t) + \gamma M_{it} + \delta R_{it} + \beta X_{it} + \mu S_{it} + \vartheta K_t))$$

hvor t er tidspunktet i ledighedsforløbet (varigheden), M_{it} indeholder dummy indikatorer for motivationseffekten i månederne op mod reformens ikrafttrædelse. R_{it} indeholder dummy indi-katorer for reformens ikrafttrædelse i månederne efter, dvs. parameteret er en gennemsnitseffekt af reformen for alle igangværende forløb på tidspunktet for reformen. X_{it} er en række individka-rakteristika, herunder køn, alder, etnicitet, familieforhold, arbejdsmarkedshistorik, uddannelse m.m. S_{it} tager højde for sæsonmæssige forskelle i de forskellige kalendermåneder, mens K_t be-skriver konjunkturforhold ved regional sæsonkorregeret bruttoledighedsprocent, andel ny opslå-ede stillinger samt jobomsætningen. $\theta(t)$ er baseline hazarden, som opfanger den generelle tids-afhængighed i ledighedsforløbene, og bestemmer den overordnede form på afgangsraten. Baseli-nen er ens på tværs af ledige, men ændres proportionalt med de forklarende kovariater. $\theta(t)$ har en fleksibel specifikation med stykvis konstante intervaller, som er inddelt i månedlige intervaller de første 36 måneder, hvorefter alle forløb højre censureres.

Effekt af kontanthjælpsreformen for unge

Til at foretage en vurdering af kontanthjælpsreformens effekt for unge, simuleres gennemsnitlige afgangsrater for udvalgte kohorter i scenarier med og uden en reform indførelse. På baggrund af estimerede parameterværdier og observerbare karakteristika beregnes de gennemsnitlige af-gangsrater for forskellige månedlige kohorter indplaceret i 2013.

Faktisk afgangsrate (med reformeffekt)

Den gennemsnitlige afgangsrates beregnes for udvalgte kohorter for tilbageværende ledige på hvert varighedstrin på baggrund af estimerede parameterværdier og observerbare karakteristika. Til beregning af den faktiske afgangskurve medtages $M=1$ og $R=1$, dvs. effekten af parameter estimat $\hat{\gamma}$ og $\hat{\delta}$ indgår, og afgangskurven afspejler afgangsraten, hvor kohorten berøres af reformen. Kurven er simuleret på baggrund af hele populationens effekt af reformen, dvs. en gennemsnitseffekt.

$$\begin{aligned}\hat{h}_t^{kohorte, med reform} &= \frac{1}{N_t^{kohorte}} \sum_{i=1}^{N_t^{kohorte}} \hat{h}(t, M=1, R=1, X_{it}^{kohorte}, S_t^{kohorte}, K_t^{kohorte}) \\ &= \frac{1}{N_t^{kohorte}} \sum_{i=1}^{N_t^{kohorte}} [1 - \exp(-\exp(\hat{\theta}(t) + \hat{\gamma}M_{it} + \hat{\delta}R_{it} + \hat{\beta}X_{it} + \hat{\mu}S_{it} + \hat{\vartheta}K_t))]\end{aligned}$$

Kontrafaktisk afgangsrates (uden reformeffekt)

Den gennemsnitlige afgangsrates beregnes for udvalgte kohorter for tilbageværende ledige på hvert varighedstrin på baggrund af estimerede parameterværdier og observerbare karakteristika. Til beregning af den kontrafaktiske afgangskurve sættes $M=0$ og $R=0$, dvs. effekten af parameter estimat $\hat{\gamma}$ og $\hat{\delta}$ indgår ikke, og afgangskurven afspejler afgangsraten i et scenarie, hvor reformen ikke er indført.

$$\begin{aligned}\hat{h}_t^{kohorte, uden reform} &= \frac{1}{N_t^{kohorte}} \sum_{i=1}^{N_t^{kohorte}} \hat{h}(t, M=0, R=0, X_{it}^{kohorte}, S_t^{kohorte}, K_t^{kohorte}) \\ &= \frac{1}{N_t^{kohorte}} \sum_{i=1}^{N_t^{kohorte}} [1 - \exp(-\exp(\hat{\theta}(t) + \hat{\beta}X_{it} + \hat{\mu}S_{it} + \hat{\vartheta}K_t))]\end{aligned}$$

Effekten af kontanthjælpsreformen for unge til hvert varighedsstrin kan udtrykkes ved forskellen ml. den faktiske og den kontrafaktiske afgangsrates

$$Reformeffekt = \hat{h}_t^{kohorte, med reform} - \hat{h}_t^{kohorte, uden reform}$$

Varighedsmodel med varighedsspecifik reformeffekt

Modellen benyttes til at analysere reformeffekten på specifikke varighedstrin, dvs. at det analyseres, hvordan reformen påvirker personer, der rammes af reformen efter f.eks. 10 måneders ledighed.

Afgangsraten, hvormed en person afgår i beskæftigelse og uddannelse efter t ugers ledighed, beskrives ved

$$h_{it} = h(t, M_{it}, R_{it}, X_{it}, S_{it}, K_t) = 1 - \exp(-\exp(\theta(t) + \gamma(t)M_{it} + \delta(t)R_{it} + \beta X_{it} + \mu S_{it} + \vartheta K_t))$$

$\gamma(t)M_{it}$ og $\delta(t)R_{it}$ afviger fra den forrige model ved $\gamma(t)$ og $\delta(t)$ er varighedsspecifikke, således at effekten estimeres for forskellige varighedsanciennitetstrin. De øvrige parametre er de samme som i den generelle model.

8. Effekterne af kontanthjælpsreformen

Resultatet af estimationen, hvor den gennemsnitlige motivationseffekt og den gennemsnitlige reformeffekt er estimeret, viser, at der er positive effekter på afgang fra le-

dighed til beskæftigelse og uddannelse. De estimerede effekter afhænger af månederne efter reformen.

I den første måned efter reform trådte i kraft (svarende til januar 2014) findes en signifikant positiv effekt, hvor afgangsraten øges med ca. 110 pct., *jf. tabel 2*. Den positive signifikante effekt er vedholdende i op til fem måneder, hvorefter effekten ikke længere er signifikant på et 1 pct.niveau. Størrelsen af effekten har ligeledes en aftagende tendens i månederne efter reformen. Ligeledes findes der en positiv og signifikant motivationseffekt i den første måned før reformen (svarende til december 2013), hvor afgangsraten øges med ca. 70 pct. Der findes ikke signifikante motivationseffekter i de forudgående måneder.

De unge ledige kontanthjælpsmodtagere mellem 25-28 år reagerer dermed først lige omkring reformtidspunktet, dvs. i måneden op til ydelsesnedsættelsen samt i månederne lige efter ydelsesreduktionen. Resultaterne indikerer, at de unge ledige kontanthjælpsmodtagere mellem 25-28 år er mindre fremadskuende, end f.eks. dagpengeledige, der reagerer allerede halvandet år før en ydelsesreduktion, *jf. Dagpengekommissionens sekretariat*. Omvendt reagerer de unge kontanthjælpsmodtagere længere efter ydelses-ændringen. Begge dele indikerer at de er mere kortsigtede.

Tabel 2. Gennemsnitlige motivations- og reformeffekter angivet ved procentvis ændring i afgangsraten fra kontanthjælp

Gennemsnitligeffekt over populationen	
<i>Motivationseffekter</i>	
1 måned før reformen	69 ***
2 måneder før reformen	11
3 måneder før reformen	9
4 måneder før reformen	3
5 måneder før reformen	4
6 måneder før reformen	7
<i>Reformeffekter</i>	
1 måned efter reformen	112 ***
2 måneder efter reformen	82 ***
3 måneder efter reformen	47 ***
4 måneder efter reformen	48 ***
5 måneder efter reformen	34 ***
6 måneder efter reformen	23 **
7 måneder efter reformen	-12
8 måneder efter reformen	19 **

Anm.: *** angiver signifikans på 1 pct. niveau, ** angiver signifikans på 5 pct. niveau, * angiver signifikans på 10 pct. niveau.

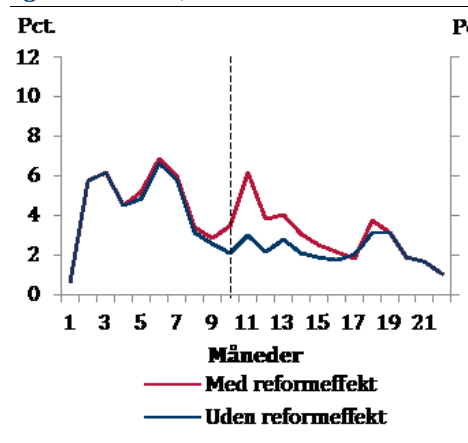
Kilde: Beskæftigelsesministeriet.

På baggrund af de estimerede parameterværdier er de gennemsnitlige afgangskurver prædikeret for marts og september 2013 kohorterne, der blev ramt af reformen hhv. 10 og 4 måneder inde i deres ledighedsforløb. Det faktiske scenarie, der viser afgangsrata-

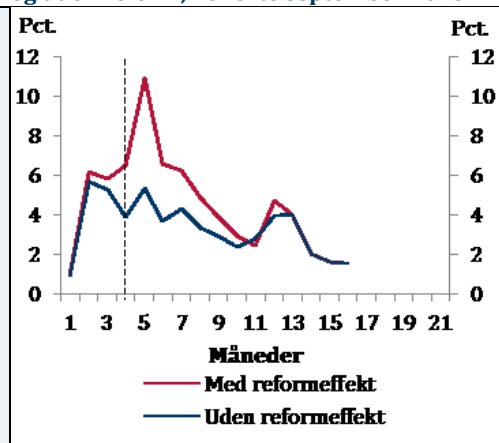
ten, hvor kohorten er påvirket af reformen samt et kontrafaktisk scenarie, der viser afgangsraten i fravær af reformen.

I det faktiske tilfælde er der en tydelig effekt på afgang fra ledighed til beskæftigelse eller uddannelse omkring tidspunktet, hvor kohorten rammes af reformen, jf. figur 4 og figur 5. Samtidig er afgangskurven stabil i det kontrafaktiske scenarie i fravær af reformen. Det faktiske scenarie afspejler ligeledes den positive motivationseffekt måneden op til reformen indtræffer, der kommer til udtryk ved, at afgangsraten øges allerede i måneden op til reformen. Ligeledes afspejles den positive reformeffekt, der er størst lige efter, reformen træder i kraft og aftagende i månederne efter.

Figur 4. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reform, kohorte marts 2013

Figur 5. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reform, kohorte september 2013

Beskæftigelses- og uddannelseseffekter

Beskæftigelses- og uddannelseseffekterne af reformen, udtrykt ved antallet af afgange til beskæftigelse eller uddannelse, kan beregnes fra de gennemsnitlige afgangsrater i både et faktisk og et kontrafaktisk scenarie for alle kohorter, der påbegyndte et ledighedsforløb i 2013.

Blandt forløb, der påbegynder i 2013, er knap 3.900 af forløbene afgået til enten beskæftigelse eller uddannelse indenfor de første 24 måneder. På baggrund af de estimerede afgangsrater i det faktiske scenarie, er der estimeret godt 3.900 antal afgange til enten beskæftigelse eller uddannelse. De estimerede antal afgange stemmer derfor overens med de faktiske antal afgange. Ved at benytte den kontrafaktiske afgangsrater, der afspejler et scenarie uden reform, findes et lavere antal afgange, således at reformens beskæftigelses- og uddannelsesvirkning for den betragtede gruppe af ledige er på ca. 750 ekstra afgange, hvilket svarer til ca. 8 pct. af de indplacerede i 2013.

Resultater for baggrundskarakteristika i estimationen

Til estimering af resultaterne for effekterne af kontanthjælpsreformen er der taget højde for en række observerbare karakteristika. Disse baggrundskarakteristika viser, at det har en positiv effekt på afgangssandsynligheden til job eller uddannelse, at være mand eller visiteret som jobparat ved indplacering. Ligeledes har det en positiv effekt at være vestlig indvandrers eller efterkommer, mens det at være ikke-vestlig indvandrers eller efterkommer har en negativ effekt. Derudover har det en positiv effekt at være

forsørger, mens det at være enlig forsørger har en negativ effekt. Der findes ligeledes en signifikant positiv effekt, af at den lediges mor besidder en kompetencegivende uddannelse, mens der ikke findes en signifikant effekt af, at faderen besidder en kompetencegivende uddannelse. Samtidig findes der positive signifikante effekter af en højere grad af både uddannelse og beskæftigelse de forudgående år. Korrektion for sæson viser særlig positiv afgangssandsynlighed i månederne august og september, hvilket kan have en sammenhæng med tidspunkt for uddannelsesstart.

Derudover viser konjunkturvariablen, som forventet en positiv effekt. Formen på den underliggende afgangsrate (baseline hazard'en) er tiltagende de første 4 måneder, hvorefter den udviser en aftagende profil, som afspejler, at jo længere de unge har været ledige, jo lavere bliver deres afgangssandsynlighed. Estimationsresultaterne fremgår af bilag 3, tabel 1.

Varighedsspecifikke reformeffekter

Der er yderlig foretaget en estimation, der estimerer de varighedsspecifikke reformeffekter, således at det kan undersøges, hvorvidt reformen har en påvirkning for personer, der har været i systemet i længere tid. Med andre ord undersøges det, om den positive effekt fra de gennemsnitlige estimater gælder for ledige på tværs af de månedlige varighedsanciennitetstrin. De estimerede værdier er et to måneders gennemsnit, hvilket er valgt med henblik på at opnå stor nok volume i den enkelte kohorte variable.

Tabel 3. Varighedsafhængige reformeffekter angivet ved procentvis ændring i afgangsraten fra kontanthjælp

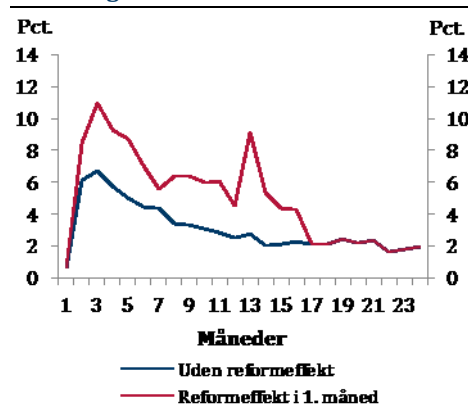
	Effekt af reformen efter 1. og 2. måned	Effekt af reformen efter 3. og 4. måned
<i>Kohorte</i>		
December 2013 (varighed 2)	39 ***	47 ***
November 2013 (varighed 3)	68 ***	14
Oktober 2013 (varighed 4)	65 ***	23
September 2013 (varighed 5)	78 ***	81 ***
August 2013 (varighed 6)	62 ***	55 ***
Juli 2013 (varighed 7)	29	89 ***
Juni 2013 (varighed 8)	93 ***	91 ***
Maj 2013 (varighed 9)	99 ***	15
April 2013 (varighed 10)	97 ***	50 *
Marts 2013 (varighed 11)	122 ***	34
Februar 2013 (varighed 12)	83 ***	25
Januar 2013 (varighed 13)	250 ***	37
December 2012 (varighed 14)	167 ***	91 **
November 2012 (varighed 15)	108 ***	-5
Oktober 2012 (varighed 16)	94 ***	57 *

Anm.: *** angiver signifikans på 1 pct. niveau, ** angiver signifikans på 5 pct. niveau, * angiver signifikans på 10 pct. niveau. Volumen i de enkelte variable kan være relativt små på de sene varigheder, da gruppen af tilbageværende ledige bliver mindre og mindre, hvilket kan medvirke til insignifikante effekter.
Kilde: Beskæftigelsesministeriet.

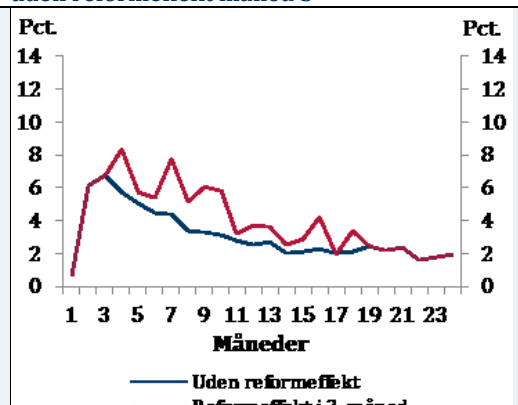
I de første to måneder efter reformen trådte i kraft, findes der for alle kohorter, med undtagelse af juli kohorten, signifikante positive effekter af reformen, *jf. tabel 3*. Det betyder, at selv ledige, der har været på kontanthjælp i mere end et år reagerer positivt ved i højere grad at afgå til beskæftigelse eller uddannelse sammenlignet med dem, som ikke er udsat for reformen på det pågældende varighedstrin. Den positive effekt er mere tvetydig i tredje og fjerde måned efter reformen, men for kohorter med begrænset ledighed bag sig, findes fortsat signifikante positive effekter. De insignifikante parameter kan skyldes, at der ikke er en effekt af reformen for den givne kohorte, men kan også skyldes begrænset volume i variablene på de sene varigheder. Det skyldes, at gruppen af tilbageværende ledige bliver mindre og mindre, jo længere de når frem i ledighedsforløbet. Dette skal ligeledes ses i sammenhæng med, at de positive effekter i månederne før.

Det skal i forbindelse med de varighedsspecifikke variable holdes for øje, at effektstørrelsen skal ses i sammenhæng med den underliggende afgangsrate, idet høje parameterverdier betyder mindre på en lav underliggende afgangsrate end en høj underliggende afgangsrate. Til at illustrere de varighedsspecifikke effekter på de respektive varigheder, er figur 6 og figur 7 simuleret. Effekten er lagt ind på hele populationen på de respektive ledighedsanciennitetstrin. De unge reagerer kraftigere på ydelsesnedsættelser, der indtræffer tidligt i ledighedsforløbet, men der er også en positiv effekt af ydelsesændringen selv efter et års ledighed. Effekten af reformen er størst i den første måned efter reformen, idet den øger den underliggende afgangsrate mest, *jf. figur 6*. Effekten er stadig positiv på forskellige anciennitetstrin tre måneder efter reformen er indtruffet, men er dog mere afdæmpet, *jf. figur 7*.

Figur 6. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reformeffekt måned 1

Figur 7. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reformeffekt måned 3

Anm.: De estimerede værdier er et to måneders gennemsnit, som er lagt ind på et enkelt måneds interval.
Kilde: Beskæftigelsesministeriet.

9. Litteraturliste

Andersen, Henrik Lindegaard & Arendt, Jacob Nielsen, 2015, *Økonomiske incitamenter I beskæftigelsespolitikken - En litteraturoversigt*, KORA.

Berg, Gerard J. van den, Bozio, Antoine & Dias, Monica Costa, 2015, *Policy discontinuity and duration outcomes*, IFAU, working paper 2015:10.

Beskæftigelsesministeriet, august 2014, *Effektevaluering af ungeinitiativerne I kontanthjælpsreformen 2014*, bm.dk.

Dagpengekommissionens sekretariat, 2015, *Dagpengemodellen – Teknisk analyserapport*.

Det Økonomiske Råd, efterår 2015, *Dansk Økonomi*, Kapitel III.4.

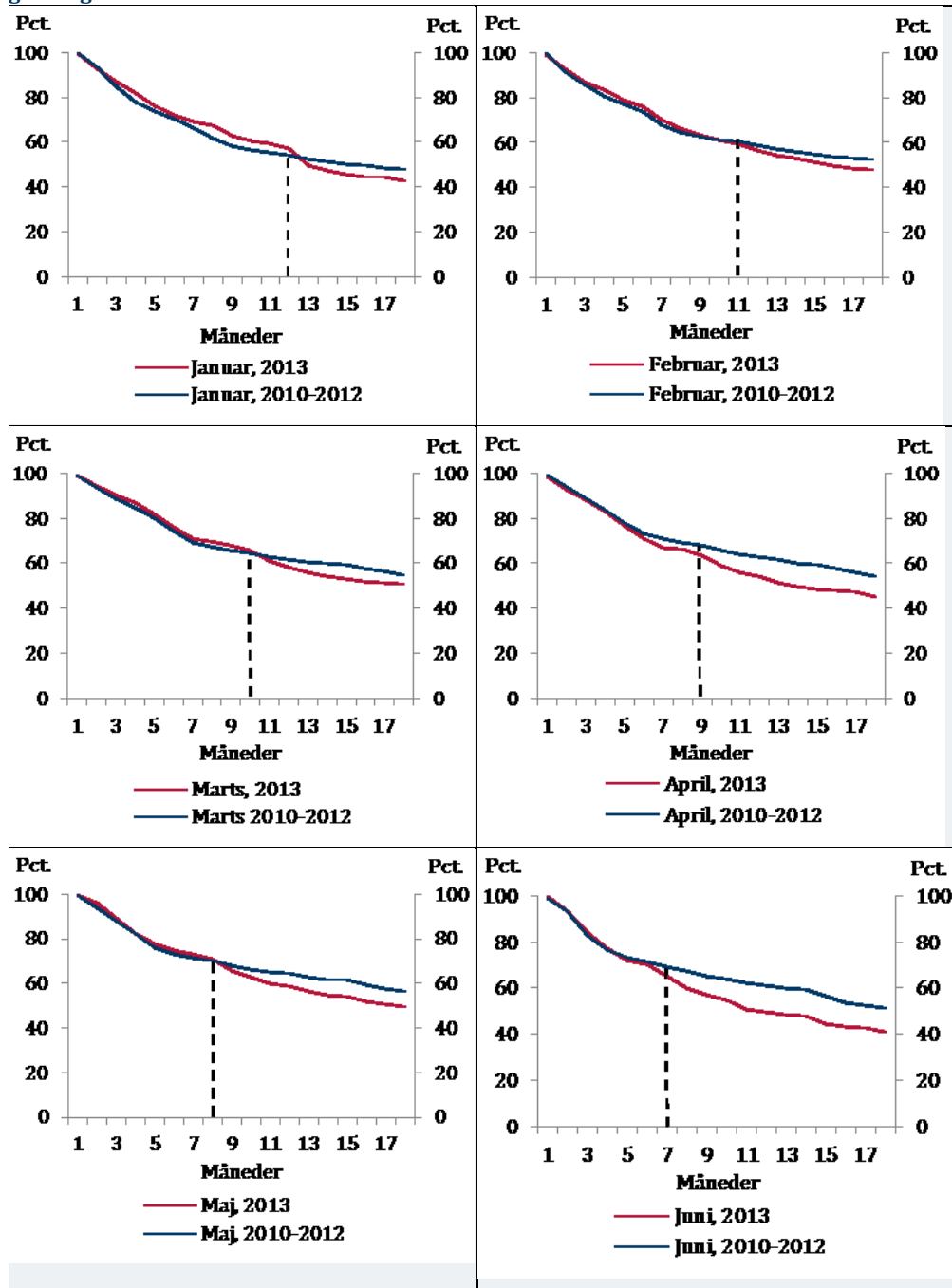
Jenkins, Stephen P., 2005, *Survival Analysis*.

Mortensen, Dale T., 1977, *Unemployment Insurance and Job Search Decisions*, Industrial and Labour Relations Review, Vol. 30, No. 4.

Wooldridge, Jeffrey M, (2002), "Econometric Analysis of cross section and panel data", MIT Press

Bilag 1, Kohorte specifikke overlevelseskurver

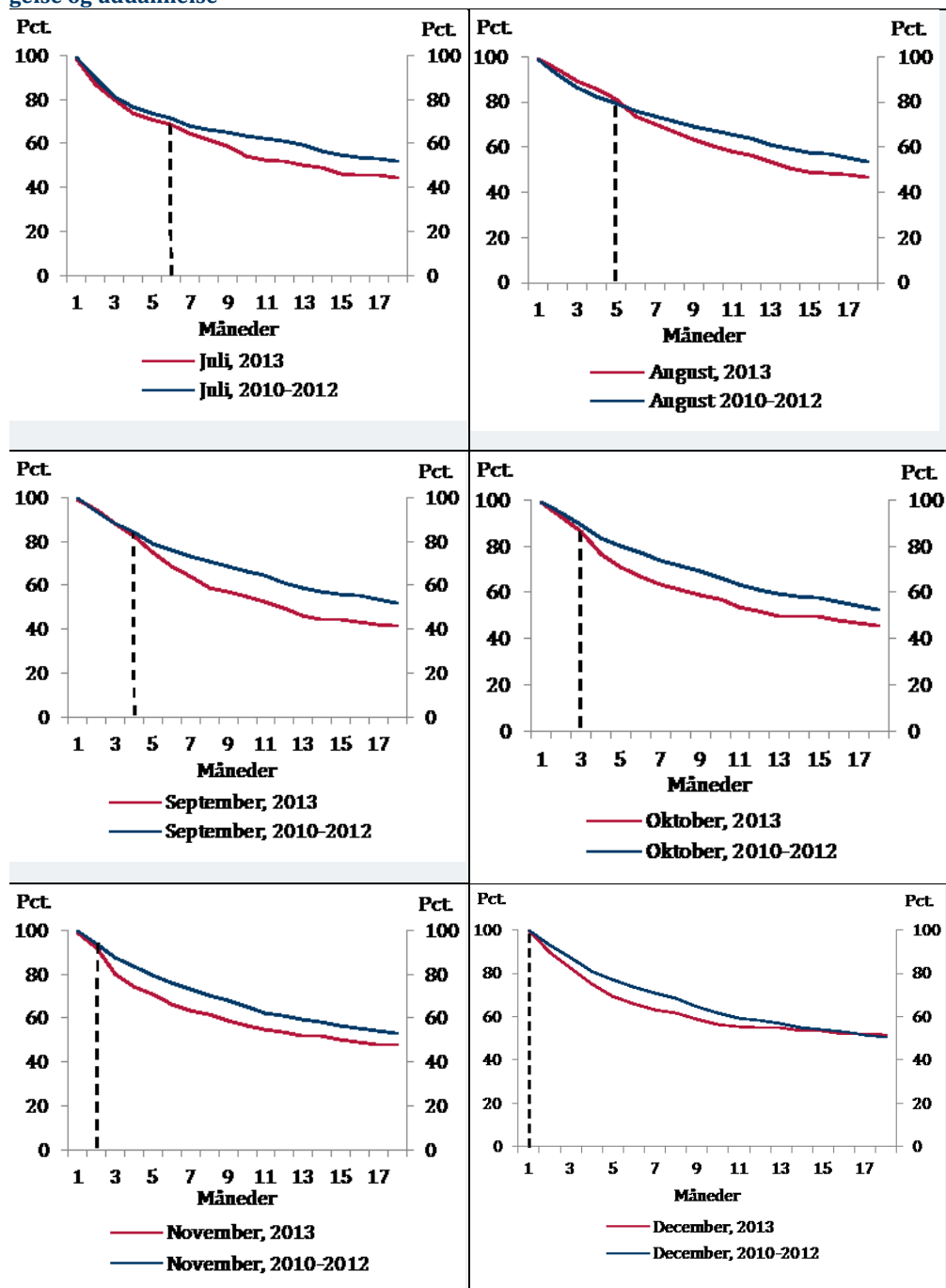
Figur 1-6. Overlevelseskurver, kontanthjælpsmodtagere, 25-28 år, afgang til beskæftigelse og uddannelse

Anm.: Januar 2010-2012: N=2071. Januar 2013: N=749. Februar 2010-2012: N=2532. Februar 2013: N=864. Marts 2010-2012: N= 2443. Marts 2013: N=802. April 2010-2012: N=2132. April 2013: N=649. Maj 2010-2012: N=1557. Maj 2013: N=987. Juni 2010-2012: N=2413. Juni 2013: N=572.

Kilde: Beskæftigelsesministeriet på baggrund af DREAM.

Figur 7-12. Overlevelseskurver, kontanthjælpsmodtagere, 25-28 år, afgang til beskæftigelse og uddannelse

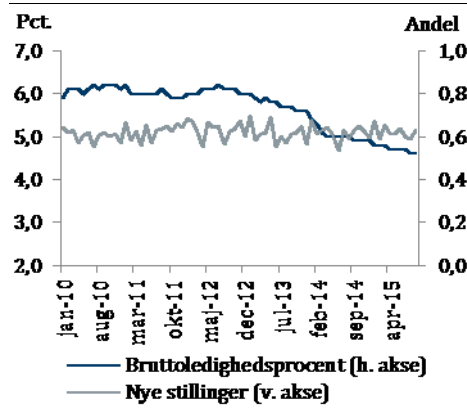

Anm.: Juli 2010-2012: N=2217. Juli 2013: N=752. August 2010-2012: N=2137. August 2013: N=950. September 2010-2012: N=2229. September 2013: N=593. Oktober 2010-2012: N=2142. Oktober 2013: N=803. November 2010-2012: N=2715. November 2013: N=1151. December 2010-2012: N=2294. December 2013: N=450.

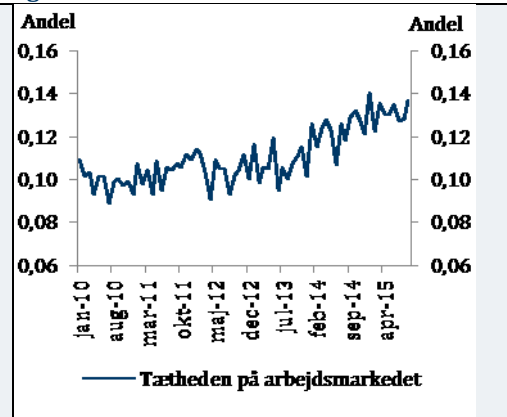
Kilde: Beskæftigelsesministeriet på baggrund af DREAM.

Bilag 2, Baggrundsvariable

Figur 1. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reformeffekt måned 1

Figur 2. Estimeret gennemsnitlig afgangsrate til beskæftigelse og uddannelse med og uden reformeffekt måned 3

Anm.: Variablen er dannet på baggrund af andelen af ny opslåede stillinger ud af antallet af ledige stillinger divideret med bruttoledighedsprocenten.

Kilde: Jobindstas.dk og Danmarks Statistik.

Tabel 1. Baggrundskarakteristika

	Hele populationen (2010 – 2013)	Ikke-behandlede ledige (2010 – 2012)	Behandlede ledige (2013)
----- Andel -----			
<i>Baggrundskarakteristika</i>			
Mand	0,59	0,59	0,60
Alder 25 år	0,32	0,33	0,32
Alder 26 år	0,26	0,26	0,26
Alder 27 år	0,22	0,22	0,23
Alder 28 år	0,20	0,20	0,20
Vestlig indvandrer	0,06	0,06	0,06
Ikke-vestlig indvandrer	0,22	0,21	0,25
Jobparat (ved forløbets påbegyndelse)	0,18	0,18	0,17
Aktivitetsparat (ved forløbets påbegyndelse)	0,83	0,82	0,83
Besidder en gymnasial uddannelse, året før ledighed	0,15	0,14	0,14
Moderen besidder min. en erhvervsfaglig uddannelse, året før ledighed	0,41	0,41	0,41
Faderen besidder min. en erhvervsfaglig uddannelse, året før ledighed	0,41	0,41	0,40
Enlig forsørger	0,09	0,10	0,08
Forsørger	0,24	0,24	0,22
Region Hovedstaden	0,37	0,37	0,35
Region Sjælland	0,14	0,14	0,15
Region Syddanmark	0,20	0,20	0,21
Region Midtjylland	0,19	0,18	0,19
Region Nordjylland	0,10	0,10	0,10
----- Gnms. -----			
<i>Arbejdsmarkedshistorik</i>			

Kontanthjælpsgrad det seneste år før ledighed	0,168	0,168	0,170
Kontanthjælpsgrad 2 år før ledighed	0,238	0,232	0,257
Kontanthjælpsgrad 3 år før ledighed	0,210	0,198	0,249
Uddannelsesgrad det seneste år før ledighed	0,005	0,005	0,007
Uddannelsesgrad 2 år før ledighed	0,004	0,004	0,005
Uddannelsesgrad 3 år før ledighed	0,004	0,004	0,005
Grad af offentlig forsørgelse det seneste år før ledighed	0,343	0,334	0,368
Grad af offentlig forsørgelse 2 år før ledighed	0,290	0,278	0,321
Grad af offentlig forsørgelse 3 år før ledighed	0,261	0,245	0,304
Beskæftigelsesgrad de sidste 2 år før ledighed	0,203	0,217	0,165

Kilde: Beskæftigelsesministeriet på baggrund af DREAM og Danmarks Statistik.

Bilag 3, Estimationsresultater

Tabel 1. Estimationsresultater fra modellen med tilbagelægning

	Estimat	P-værdi
<i>Baggrundskarakteristika</i>		
Mand	0,1990	0,00
Alder 26 år	0,0199	0,34
Alder 27 år	0,0271	0,22
Alder 28 år	0,0039	0,87
Vestlig indvandr	0,2207	0,00
Ikke-vestlig indvandr	-0,2454	0,00
Jobparat (ved forløbets påbegyndelse)	0,1766	0,00
Besidder en gymnasial uddannelse, året før ledighed	-0,0677	0,00
Moderen besidder min. en erhvervsfaglig uddannelse, året før ledighed	0,0449	0,01
Faderen besidder min. en erhvervsfaglig uddannelse, året før ledighed	0,0123	0,48
Forsørger	0,2225	0,00
Enlig forsørger	-0,0761	0,03
Region Sjælland	-0,0788	0,00
Region Syddanmark	-0,1391	0,00
Region Midtjylland	-0,2574	0,00
Region Nordjylland	-0,1821	0,00
<i>Kontanthjælp 1 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	0,0904	0,00
51 - 100 pct.	-0,1319	0,00
<i>Kontanthjælp 2 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	0,0107	0,64
51 - 100 pct.	0,0407	0,19
<i>Kontanthjælp 3 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	-0,1076	0,00
51 - 100 pct.	-0,2362	0,00
<i>Anden offentlig forsørgelse 1 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	-0,1084	0,00
51 - 100 pct.	-0,0766	0,01
<i>Anden offentlig forsørgelse 2 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	-0,0755	0,00
51 - 100 pct.	0,1084	0,00
<i>Anden offentlig forsørgelse 3 år forud for ledighed</i>		
1 - 50 pct.	0,0748	0,00
51 - 100 pct.	0,1335	0,00
<i>Uddannelse 1 år forud for ledighed</i>		
1 - 100 pct.	0,2720	0,00
<i>Uddannelse 2 år forud for ledighed</i>		
1 - 100 pct.	0,2536	0,00
<i>Uddannelse 3 år forud for ledighed</i>		
1 - 100 pct.	0,1784	0,00
<i>Beskæftigelse 2 år forud for ledighed</i>		

1 - 50 pct.	0,6584	0,00
51-100 pct.	1,1709	0,00
<i>Sæson</i>		
Februar	-0,1471	0,00
Marts	-0,0409	0,38
April	-0,0608	0,24
Maj	-0,1355	0,00
Juni	-0,1912	0,00
Juli	-0,0325	0,52
August	0,5011	0,00
September	0,3307	0,00
Oktober	-0,0812	0,10
November	-0,2806	0,00
December	-0,3658	0,00
<i>Konjunktur</i>		
Tætheden på arbejdsmarkedet	5,0858	0,00
<i>Motivationseffekt</i>		
1 måned før reformen	0,5250	0,00
2 måneder før reformen	0,1046	0,14
3 måneder før reformen	0,0868	0,19
4 måneder før reformen	0,0272	0,62
5 måneder før reformen	0,0353	0,49
6 måneder før reformen	0,0676	0,29
<i>Reformeffekt</i>		
1 måned efter reformen	0,7513	0,00
2 måneder efter reformen	0,5983	0,00
3 måneder efter reformen	0,3877	0,00
4 måneder efter reformen	0,3931	0,00
5 måneder efter reformen	0,2926	0,00
6 måneder efter reformen	0,2086	0,03
7 måneder efter reformen	-0,1249	0,26
8 måneder efter reformen	0,1779	0,03
<i>Baseline (måneder)</i>		
1	-6,2842	0,00
2	-4,0347	0,00
3	-3,9314	0,00
4	-4,0516	0,00
5	-4,1807	0,00
6	-4,3302	0,00
7	-4,3137	0,00
8	-4,5472	0,00
9	-4,5391	0,00
10	-4,5982	0,00

11	-4,7030	0,00
12-	4,8191	0,00
13	-4,6790	0,00
14	-4,9461	0,00
15	-4,9529	0,00
16	-4,8781	0,00
17	-5,0018	0,00
18	-5,0375	0,00
19	-4,9025	0,00
20	-5,0195	0,00
21	-4,8867	0,00
22	-5,2619	0,00
23	-5,1921	0,00
24	-5,1284	0,00
25	-5,1882	0,00
26	-5,2275	0,00
27	-5,1928	0,00
28	-5,3186	0,00
29	5,1650	0,00
30	-5,2013	0,00
31	-5,3456	0,00
32	-5,5146	0,00
33	-5,4196	0,00
34	-5,2430	0,00
35	-5,6756	0,00
36	-5,4951	0,00

Anm.: Referencepersonen er kvinde, alderen 25 år, dansk oprindelse, aktivitetsparat, uden gymnasial uddannelse, moderen uden erhvervskompetencegivende uddannelse, faderen uden erhvervskompetencegivende uddannelse,, uden børn, en historikgrad på 0 pct., januar måned.

Kilde: Beskæftigelsesministeriet